

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Psalm 119:30

***Ik verkies de weg der waarheid,
Ik stel uw verordeningen voor mij.***

Als in deze Psalm iets naar voren komt, dan is het wel de liefde van de psalmist voor Gods Woord en zijn geboden. Wie kent niet het vers uit deze Psalm dat getuigt dat Gods Woord een lamp is voor zijn voet een licht op zijn pad (vers 105). Het is in het gekozen tekstvers dat hij dat Woord en Gods geboden als 'de weg der waarheid' benoemt. Daarmee geeft hij aan wat de waarde van Gods Woord en Gods geboden in en voor zijn leven is. Wanneer hij hier zegt dat hij 'de weg der waarheid [verkiest]' dan betekent dat niets minder dan dat hij aangeeft dat, wil je het leven kunnen leven met al zijn ups en downs, met al zijn aantrekkelijkheden en verleidelijkheden en wil je in dit leven kunnen overleven, je moet leven naar de regels van God - volgens zijn Woord. Gods Woord en geboden zijn voor hem in deze betrouwbare richtingaanwijzers en daarmee absolute waarheid.

Maar..., kun je dat nog overzetten naar vandaag? Immers, de stelling die de psalmist in deze hele Psalm laat doorklinken - dat Gods Woord en geboden de absolute waarheid vertegenwoordigen -, wekt in onze tijd (die wel omschreven wordt met 'postmodernisme') de nodige weerstand. Het is vandaag bijna absurd om te spreken over *absolute waarheid* en helemaal om die toe te dichten aan de Bijbel. Al vanaf de lagere school tot en met de universiteit wordt wereldwijd onderwezen dat er niet zoiets bestaat als een absolute waarheid en dat alle beweringen in die zin relatief zijn. Alle meningen dienen daarom met respect te worden benaderd. En hoeveel christenen zijn door deze theorie beïnvloed? Ademt zelfs een door menig christen aangehangen gedachte dat 'alle waarheid Gods waarheid is' niet feitelijk een afstand nemen van wat de psalmist beweert?

Resultaat van een dergelijke positiekeuze ten opzichte van 'de waarheid'? Het meest schrijnend is dat vele ideologieën en filosofieën door menig christen omarmd, bij bestudering op hun achtergrond en inhoud, volkomen in strijd blijken te zijn met Gods Woord en geboden - een zaak die niet (meer) wordt gezien. Raak je dan niet wat God in eigen persoon verzucht in Hosea 4:6 - Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis.

Hoe opmerkelijk is het woordgebruik van de psalmist in het gekozen vers: ik *verkies...* Hij maakt een keuze en 'verkiezen' bergt in zich dat je iets plaatst boven wat anders. Niet alleen laat hij zo weten dat er iets te kiezen valt - kies ik voor het denken van de wereld of kies ik voor het denken van God - maar tegelijk plaatst hij het denken van God boven het denken van de wereld. Hij verkiest dan welbewust! De keuze van de psalmist toont aan dat hij God als de *waarachtige* aanvaardt (Joh. 3:33), en gaat voor *hét* leven - is dat niet wat Johannes uit de mond van Jezus optekent vanaf het genoemde 33e vers? Laat niet God in het zojuist genoemde Hosea 4:6 weten dat het niet *verkiezen* van het Woord en Gods geboden uitloopt in het tegenovergestelde van het leven? De grote vraag nu is, zing *ik* met de psalmist mee? Hoor de woorden van Jezus: Ik ben de weg, de waarheid en het leven (Joh. 14:6).